

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Cuidem-nos mútuament

Avui, amb la Pasqua del Malalt, acaba la campanya d'aquest any dedicada als que pateixen la malaltia; és una campanya que va començar el passat 11 de febrer amb la XXIX Jornada Mundial del Malalt, que tenia com a lema: «De mestre només en tengu un, i tots vosaltres sou germans (Mt 23,8)». En aquesta Jornada, el papa Francesc ens convida a reflexionar sobre la cura dels malalts, un element fonamental de la qual és la relació de confiança.

Per a «la campanya del malalt» d'aquest any, el Departament de Pastoral de la Salut de la Conferència Episcopal Espanyola ha proposat el lema: «Cuidem-nos mútuament». A propòsit d'aquest preciós lema, voldria compartir amb vosaltres un conte que em va arribar fa uns mesos. La història va passar fa molts anys en un poble llunyà on vivia un home que tenia fama de sant. Aquell home irradiava una gran pau i serenitat, i tractava a tothom amb paciència i amabilitat.

Explica la història que cada nit sortia de la petita casa on vivia i s'endinsava en un bosc. Trigava hores a tornar. Un dia, un dels seus veïns va començar a observar els moviments d'aquell home. Molt encuriolit, aquell veí li va preguntar on anava. I ell li va respondre amb senzillesa: «vaig a trobar-me a soles amb Déu». Davant aquesta resposta, l'home va decidir seguir-lo en secret.

Una nit, el veí va seguir l'home sant bosc endins. El va veure caminar amb alegria i com entrava en una vella cabana que estava gairebé a les fosques. El veí també va arribar fins a la cabana i va

espiar per una finestreta que hi havia al costat de la porta, des d'on va veure com l'home sant netejava el terra, encenia la llar de foc, i preparava el sopar per a una senyora anciana i malalta. Allò era el que aquell bon home feia cada nit.

A l'endemà, quan el veí va explicar a diversos amics que havia seguit l'home sant, aquests li van preguntar si havia vist aquell home trobar-se amb Déu. Llavors ell, després de meditar un instant, va respondre que sí i que ho havia fet d'una manera meravellosa.

Aquesta entranyable història ens pot ajudar a estar més prop dels nostres germans malalts. Si estem atents als que pateixen ens trobarem amb Déu, tal com ho feia l'home sant d'aquesta història. Demanem al Senyor que ens obri els ulls per poder veure en cada persona vulnerable un fill de Déu.

El conte també ens ajuda a valorar la importància de tenir cura dels altres. Tots som vulnerables i podem emmalaltir. Si ens cuidem mútuament guairem el nostre món. El papa Francesc diu que la relació de confiança quan tenim cura dels altres és una regla d'or que porta salut i esperança a tothom.

Com a comunitat, també som cridats a ser propers als que pateixen. Tant de bo que, amb l'ajuda de l'Esperit Sant, siguem capaços de crear comunitats que no excloguin a ningú i que acullin especialment els més fràgils. Una societat és humana en la mesura que sàpiga tenir cura dels seus membres més necessitats.

Benvolguts germans i germanes, Crist és l'esperança dels malalts. Enmig de la malaltia i de la solitud segueix dient-nos: he ressuscitat i visc al vostre costat. Que Maria sostingui la nostra fe i ens ajudi a tenir cura els uns dels altres amb amor fraterno.

ACTUALITAT

Nova etapa a *Ràdio Estel* i *Catalunya Cristiana*

Els dos mitjans d'ideari cristià inicien una nova etapa, vinculats a l'Arquebisbat de Barcelona, en què progressivament s'hi introduiran les millores que calguin.

Després d'un temps d'estancament i de dificultats econòmiques, l'arquebisbe de Barcelona, el cardenal Joan Josep Omella, ha reorganitzat les dues fundacions que regeixen els dos mitjans amb un únic patronat format per preveres i laics vinculats al món de la comunicació. El nou patronat, presidit per l'arquebisbe de Barcelona, estarà format

pel Sr. Gaspar Coderch, ecònom de l'Arquebisbat; Mn. Ramon Batlle, viceecònom; P. Bernat Juliol, responsable de comunicació de l'Abadia de Montserrat; el Sr. Josep Caminal, exdirector del Gran Teatre del Liceu i exdirector general de presidència del Grup Godó; el Sr. Jordi Casoliva, director de COPE Catalunya; el Sr. Borja García-Nieto, exconseller d'Antena3, Sogecable i actualment vinculat a 8tv; Mn. Jaume Aymar, fins ara director de *Ràdio Estel* i *Catalunya Cristiana*; i el Sr. Toni Hervás, periodista.

El periodista Toni Hervás, nou director de *Ràdio Estel*

ENTREVISTA

Constructor de justícia i de pau

JOSEP MARIA FISA

El propassat 6 d'abril, va morir l'economista i expresident de Justícia i Pau Barcelona, Arcadi Oliveres, «un incansable constructor de justícia i de pau en el seu mestratge i el seu estil de vida». El seu amic, delegat episcopal a JIP de Barcelona, Josep M. Fisa, recorda que era «una persona que sempre et feia sentir bé i còmode, acollit, i qui el coneixia de prop podia dir que et feia sentir també valorat i estimat; al seu costat hem canviat».

Quin llegat deixa Arcadi Oliveres?

Ens deixa un llegat sembrat en mil i un racons. Milers de persones de totes les edats i de tota condició que l'han escoltat han quedat *ferits* per les seves paraules. Queden els seus llibres, que són els relats que ell ha anat desgranant, i les seves entrevistes, però sobretot queda el seu contacte directe, personal, les converses, tot prenent alguna cosa després d'una xerrada o una manifestació...

El motor de la seva vida era clarament l'Evangeli...

Sovint parlàvem de l'Evangeli de Jesús, perquè, justament, la Doctrina Social de l'Església està inspirada i fonamentada amb el seu missatge, que ell resumia en les benaurances, com també ho fa el papa Francesc. L'Arcadi traduïa l'Evangeli a la realitat social d'avui i ens proposava les respostes concretes que calia donar als grans desafiaments de la justícia, aquí i arreu del món.

Quins deures ha deixat pendents, concretament a JIP?

A JIP sempre es va sentir com a casa, perquè les causes de la nostra Associació eren les seves causes; però ell sempre anava més enllà. Recordo que va dir que si JIP té deures pendents són les seves causes i, sobretot, el seu estil de comunicar i d'obrir-se al món, amb la denúncia, amb la coherència i sempre, sempre amb l'esperança. «No perdeu, mai, mai, mai l'esperança», remarcava.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

Seguint el model de Jesús

«58 setmanes, 58 divendres reunits, 58 sessions de reflexió, pregària i camí personal. I tot això ben acompanyats: catequistes, familiars i un grup de joves encuriosits pel misteri de Déu i la coneixença de la fe». Així començava el manifest que es va llegir en la celebració en la qual van rebre el sagrament de la confirmació trenta joves. Venien d'escoles diverses, aplegats en una comunitat cristiana amb una especial dedicació als més joves.

«Vam haver de deixar les reunions presencials i les sessions van ser a través d'una pantalla. Això va refredar les trobades, però les ganes i l'esforç per part de tothom van encendre de nou la preparació en tots nosaltres. I ben bé que vam ser *un foc que encén d'altres focs*». Han estat, doncs, condicionats per la pandèmia i les servituds que ha imposat, pels nous recursos que han obert portes telemàtiques i ajudats per la bona voluntat aportada per part de tots, tant dels nois i noies com dels catequistes i acompanyants.

Continuen afirmant: «Creiem que Déu ofereix un camí molt interessant a fer: una oportunitat per viure amb un punt de vista extra sobre les coses. Déu ens ajuda a trobar-nos, a ser nosaltres al màxim, ens empeny endavant per

ser cada dia millors que el dia anterior. La confirmació no la volem interpretar pas com un final, sinó més aviat com un nou començament: un tret de sortida que ens acosti cap al viure de Jesús, una nova etapa d'un llarg camí d'aprenentatges que ens farà seguir creixent. Volem seguir explorant tot allò que és transcendental, el misteri de la vida [...]. Entendre l'existència des del seguiment de Jesús: aprenent a ser crítics, persones íntegres, que s'esforcen per ser coherents, amb el cap i el cor.»

En aquest manifest que recull l'experiència de fe comunitària, hi ha també espai per a l'agraïment: «No volem acabar sense agrair el seguiment que els nostres catequistes i acompanyants ens han regalat. No ha estat fàcil, ja que de vegades la no presencialitat ha dificultat el vincle. Hem de reconèixer i valorar, però, l'esforç que han fet per transmetre'ns les seves experiències de fe i la manera com Jesús actua mitjançant les persones. Gràcies pel vostre testimoni!». I la celebració continuà: «Fins aleshores no havia baixat sobre cap d'ells; tan sols havien estat batejats en el nom de Jesús, el Senyor. Pere i Joan els van imposar les mans i ells rebren l'Esperit Sant» (Ac 8,16-17).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Símbolos en el escudo del Papa

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

En la parte inferior del escudo del Papa vemos una estrella y una flor de nardo. «La estrella, según la antigua tradición heráldica, simboliza a la Virgen María, Madre de Cristo y de la Iglesia; la flor de nardo alude a san José, patrono de la Iglesia universal. Al incluir en su escudo estas imágenes, el Papa desea expresar su especial devoción hacia la Virgen Santísima y a san José.»

Esta consideración es oportuna en este año que el papa Francisco ha convocado en honor de san José. El mes de mayo lo dedicamos con afecto a Nuestra Señora. En la unión de estas dos devociones encontramos a la familia de Nazaret. A Jesús le llamaban *el hijo del carpintero*, María era la esposa del obrero. Una familia sencilla, trabaja-

dora, entrañable, entregada: unos buenos vecinos.

María, ama de casa, reunía las cualidades de esposa y de madre: trabajadora, corazón del hogar, guía de vida centrada en el sí a Dios. En Carná participa en una fiesta de familia, pendiente de las necesidades de los demás. Junto a Jesús profundiza en conocer y amar a Dios. En el dolor, acompaña al Hijo; en la Resurrección lo celebra. Es la mujer, *ama de casa* en la Iglesia. Es la madre que nos cobija en su regazo, nos acompaña y nos impulsa y anima al amor y entrega al Señor y a los hermanos.

A nuestra Madre María y a san José les pedimos que nos hagan un lugar junto a su Hijo Jesús. Que con ellos nos abramos a las necesidades de nuestro hoy.

Lectures de la missa diària i santoral

10. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.)
[Ac 16,11-15 / SI 149 / Jn 15,26-16,4a]. Sant Joan d'Àvila (1499-1569), prev., apòstol d'Andalusia i patró del clergat secular espanyol. Sant Antoni de Florència, bisbe; santa Beatriu, vg.

11. □ Dimarts [Ac 16,22-34 / SI 137 / Jn 16,5-11]. Sant Anastasi (s. III-IV), mr. a Badalona, fill i patró de Lleida. Sant Ponç (o Poní), bisbe, patró dels herbolaris; sant Eudald, mr. venerat a Ripoll (978); santa Felisa, mr.; beat Domènec Iturrate, prev. trinitari basc.

12. □ Dimecres [Ac 17,15.22-18,1 / SI 148 / Jn 16,12-15]. Sants Nereu i Aquileu (s. III-IV), soldats mrs. a Roma; sant Pancrac (s. III-IV), mr. romà. Sant Domènec de La Calzada (Rioja), patró dels enginyers de camins, canals i ports; beat Francesc de Siena, prev. servita.

13. □ Dijous [Ac 18,1-8 / SI 97 / Jn 16,16-20]. Mare de Déu de Fàtima (Portugal); sant Pere Regalat, rel. franciscà; sant Muç o Muci, prev. i mr.; sant Miquel de Garikoitz (†1863), prev. basc, fund. cong. del Sagrat Cor de Betharam; santa Maria-Dominica Mazzarello, vg., fund. Salesianes (FMA 1872).

14. ■ Divendres [Ac 1,15-17.20-26 / SI 112 / Jn 15,9-17]. Sant Maties o Macià, apòstol afegit (Ac 1,15-26). Santa Gemma Galgani, vg. seglar; sant Pasqual I, papa.

15. □ Dissabte [Ac 18,23-28 / SI 46 / Jn 16,23b-28]. Sant Isidre (s. XI-XII), llaurador, de Madrid, casat amb Maria de la Cabeza, patró de la pagesia. Sant Torquat, bisbe de Guadix i mr.; santa Joana de Lestonnac, rel. viuda, fund. Companyia de Maria, de Bordeaux (ODN, 1607); sant Eufraasi, bisbe i mr. (també es pot celebrar l'endemà, dia 16).

16. □ † Diumenge vinent, l'Ascensió del Senyor (lit. hores: 3a setm.) [Ac 1,1-11 / SI 46 / Ef 1,17-23 (o bé: Ef 4,1-13) / Mc 16,15-20]. Sant Honorat, bisbe, patró dels forners o flequers; sant Joan Nepomucè, prev. de Praga i mr. del secret de confessió; sant Simó Stock, prevere carmelita; sant Germer, bisbe.

DIUMENGE VI DE PASQUA

COMENTARI

Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 10,25-26.34-35.44-48)

Així que Pere entrà, Corneli sortí a rebre'l i es prosternà als seus peus. Pere el feu aixecar dient-li: «Posa't dret, que jo soc home, igual que tu». Llavors Pere prengué la paraula i digué: «Ara veig de veritat que Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui». Mentre Pere deia això, l'Esperit Sant vingué sobre tots els qui escoltaven la seva predicació. Els jueus creients que havien vingut amb Pere s'estranyaren molt en veure que el do de l'Esperit Sant era vessat fins i tot sobre els qui no eren jueus. De fet, els sentien parlar en llenguatges misteriosos i proclamar les grandeses de Déu. Llavors Pere digué: «¿Qui pot excloure de l'aigua del baptisme aquests que han rebut l'Esperit Sant igual que nosaltres?» Tot seguit manà que els bategessin en el nom de Jesucrist. Després li pregaren que es quedés amb ells uns quants dies.

Salm responsorial (97)

R. *El Senyor ha revelat la seva ajuda, i els pobles contemplen la salvació.*

Canteu al Senyor un càntic nou: / ha fet obres prodigioses, / la seva dreta i el seu braç sagrat / han sortit victoriosos. R.

El Senyor ha revelat la seva ajuda, / i els pobles contemplen la salvació. / L'ha mogut l'amor que ell guarda fidelment / a la casa d'Israel. R.

Tothom ha vist d'un cap a l'altre de la terra, / la salvació del nostre Déu. / Aclameu el Senyor arreu de la terra, / esclateu en cants i en crits d'alegria. R.

Lectura de la primera carta de sant Joan

(1Jn 4,7-10)

Estimats meus, hem d'estimar-nos els uns als altres, perquè l'amor ve de Déu. Tothom qui estima és fill de Déu: ha nascut d'ell i el coneix. Els qui no estimen no coneixen Déu, perquè Déu és amor. Hem vist clarament l'amor que Déu ens té quan ell ha enviat al món el seu Fill únic, perquè visquem gràcies a ell. L'amor és això: no som nosaltres qui ens hem avançat a estimar Déu; ell ha estat el primer d'estimar-nos, tant, que ha enviat el seu Fill com a víctima propiciatòria pels nostres pecats.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan

(Jn 15,9-17)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Jo us estimo tal com el Pare m'estima. Manteniu-vos en l'amor que us tinc. Si observeu els meus manaments, us mantindreu en l'amor que us tinc, com jo també observo els manaments del meu Pare i em mantinc en l'amor que em té. Us he dit tot això perquè tingueu l'alegria que jo tinc, una alegria ben plena. El meu manament és que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics. Vosaltres sou els meus amics si feu el que jo us dono. Ja no us dic servents, perquè el servent no sap què fa el seu amo. A vosaltres us he dit amics, perquè us he fet saber tot allò que he sentit del meu Pare. No sou vosaltres els qui m'heu escollit. Soc jo qui us he escollit per confiar-vos la missió d'anar pertot arreu i donar fruit, un fruit que durarà per sempre. I el Pare us concedirà tot allò que demanareu en nom meu. Això us dono: que us estimeu els uns als altres».

Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles

(Hch 10,25-26.34-35.44-48)

Cuando iba a entrar Pedro, Cornelio le salió al encuentro y, postrándose, le quiso rendir homenaje. Pero Pedro lo levantó, diciéndole: «Levántate, que soy un hombre como tú». Pedro tomó la palabra y dijo: «Ahora comprendo con toda verdad que Dios no hace acepción de personas, sino que acepta al que lo teme y practica la justicia, sea de la nación que sea». Todavía estaba hablando Pedro, cuando bajó el Espíritu Santo sobre todos los que escuchaban la palabra, y los fieles de la circuncisión que habían venido con Pedro se sorprendieron de que el don del Espíritu Santo se derramara también sobre los gentiles, porque los oían hablar en lenguas extrañas y proclamar la grandeza de Dios. Entonces Pedro añadió: «¿Se puede negar el agua del bautismo a los que han recibido el Espíritu Santo igual que nosotros?». Y mandó bautizarlos en el nombre de Jesucristo. Entonces le rogaron que se quedara unos días con ellos.

Salmo responsorial (97)

R. *El Señor revela a las naciones su salvación.*

Cantad al Señor un cántico nuevo, / porque ha hecho maravillas. / Su diestra le ha dado la victoria, / su santo brazo. R.

El Señor da a conocer su salvación, / revela a las naciones su justicia. / Se acordó de su misericordia y su fidelidad / en favor de la casa de Israel. R.

Los confines de la tierra han contemplado / la salvación de nuestro Dios. / Aclama al Señor, tierra entera; / gritad, vitoread, tocad. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Juan

(1Jn 4,7-10)

Queridos hermanos, amémonos unos a otros, ya que el amor es de Dios, y todo el que ama ha nacido de Dios y conoce a Dios. Quien no ama no ha conocido a Dios, porque Dios es amor. En esto se manifestó el amor que Dios nos tiene: en que Dios envió al mundo a su Unigénito, para que vivamos por medio de él. En esto consiste el amor: no en que nosotros hayamos amado a Dios, sino en que él nos amó y nos envió a su Hijo como víctima de propiciación por nuestros pecados.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan

(Jn 15,9-17)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Como el Padre me ha amado, así os he amado yo; permaneced en mi amor. Si guardáis mis mandamientos, permaneceréis en mi amor; lo mismo que yo he guardado los mandamientos de mi Padre y permanezco en su amor. Os he hablado de esto para que mi alegría esté en vosotros, y vuestra alegría llegue a plenitud. Este es mi mandamiento: que os améis unos a otros como yo os he amado. Nadie tiene amor más grande que el que da la vida por sus amigos. Vosotros sois mis amigos si hacéis lo que yo os mando. Ya no os llamo siervos, porque el siervo no sabe lo que hace su señor: a vosotros os llamo amigos, porque todo lo que he oído a mi Padre os lo he dado a conocer. No sois vosotros los que me habéis elegido, soy yo quien os he elegido y os he destinado para que vayáis y deis fruto, y vuestro fruto permanezca. De modo que lo que pidáis al Padre en mi nombre os lo dé. Esto os mando: que os améis unos a otros».

«Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus deixebles»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

L'Evangeli d'avui ens ofereix la continuació del que vam llegir diumenge passat, amb l'al·legoria del cep i les sarments.

De nou, ressona en l'Evangeli de Joan el manament de l'amor, que ja havíem escoltat Dijous Sant, en rentar els peus dels seus deixebles: estimar-nos els uns als altres com ell mateix ens ha estimat, és a dir, fins a l'extrem. Vivint amb el seu mateix amor ja no som servents, sinó que som amics de Jesús: participem dels seus béns i de la seva herència.

D'aquesta manera, enmig del context del comiat, Jesús, en el seu darrer sopar amb els deixebles, promet la seva permanència entre els seus; no una permanència de la seva persona física, sinó una permanència en el seu mateix amor. En la mesura que la nostra vida reproduïx la seva entrega per tots nosaltres, ell resta present enmig nostre i enmig del món. En la mesura que estimem i ens lliurem als germans, els altres coneixeran que som deixebles de Crist.

No som nosaltres els qui hem triat a Crist, sinó que ell ens ha triat a nosaltres, perquè té en tot la primacia. Però el fet d'haver estat elegits per ell ens comporta una missió, un destí: anar i donar fruit, un fruit que perduri. El fruit que Crist espera de nosaltres és el fruit de la Pasqua: una vida nova, que sigui llum per a un món envellit i enfosquit pel pecat.

D'altra banda, també la segona lectura, extreta de la primera carta de l'apòstol Joan, ens ha convidat a estimar-nos els uns als altres. La raó és clara: Déu és amor. El seu amor se'n ha manifestat palpablement en Jesucrist, el seu Fill, que ens ha estimat fins a l'extrem de passar fent el bé, anunciant l'arribada del Regne, i lliurar la seva vida per tots nosaltres a la creu. Així, Déu ens ha estimat primer i ens ha donat exemple, i ara demana de nosaltres que el corresponguem tot imitant-lo a ell. Estimant-lo a ell, i estimant als nostres germans, li agraïm el seu amor, li agraïm que ens hagi triat com a deixebles de Jesucrist, cridats a compartir la seva vida ressuscitada.

El Senyor ja no ens anomena servents, perquè som els seus amics. Ell ens ha donat a conèixer el que ha sentit del seu Pare, i ens ha estimat fins a l'extrem. Per això ens deixa en herència el manament de l'amor, perquè estimant-nos els uns als altres tal com ell ens ha estimat, ell, ressuscitat, resti en nosaltres, i nosaltres visquem per sempre en ell.

AGENDA

Confirmacions a l'església de Sant Francesc d'Assís. Dissabte 15 de maig (19.30 h), el cardenal Joan Josep Omella administrà el sagrament de la confirmació a un grup de joves, a l'església de Sant Francesc d'Assís.

Monestir de Sant Pere de les Puel·les (c/ Angli, 55). *Divendres 14 de maig* (20 h): VII Cicle de música: Dones i compositores. Amb obres per a quartet de corda de compositores dels s. XIX i XX, amb la participació del Quartet Moana: Èlia Farreras, soprano; Rubén Herrera i Carlota Novell, violí; Anna Ribera, viola; i Clara Manjón, violoncel. *Dissabte 15 de maig* (9.45-18 h): Taller de calligrafia: iniciació a la lletra cassoleta, amb la germana Conxa Adell.

Espai d'interioritat Francesc Palau-Carmelites Missioneres (c/ Immaculada 53-55, Barcelona, t. 938 233 108). *Dissabte 15 de maig* (10-18 h), silenci contemplatiu, guiat per Beatrice D'Cunha, CM. Aportació: 28 €. L'aforament és limitat. *Dimarts 18 de maig* (19 h), conferència: «La cura dels vincles», a càrrec de Miriam Subinara, artista i coach. Connexió a través de Zoom. Aportació: 10 €. Per a ambdues activitats cal inscriure's a: centre@espaiinterioritatpalau.com, o a través del web: www.espaiinterioritatpalau.com

FE D'ERRATES

L'eucaristia de la Pasqua del Malalt se celebrarà el diumenge 9 de maig (12.30 h), en lloc del dissabte, com vam anunciar en el *Full Dominical* del 2 de maig.

ACTUALITAT

Cardenal Omella: «Vosaltres sou l'Església que, seguint Jesús, dona signes de comunió i amor»

El passat 27 d'abril, al Seminari Conciliar de Barcelona, el cardenal Omella es va reunir amb 18 entitats socials de l'arxidiòcesi per exposar el testimoni d'aquest darrer any en plena pandèmia. «On és Déu quan hi ha tant patiment? Amb la vostra acció, vosaltres feu miracles amb la vostra dedicació, amb el vostre amor, tractant les persones com a germans. Vosaltres sou l'Església que, seguint els passos de Jesús, dona signes de comunió, signes d'amor». Així és va dirigir el cardenal als representants de les entitats socials de l'Església, per agrair-los la dedicació d'aquest any. Un any especialment dur, agreujat per la gran crisi sanitària i econòmica provocada per la Covid-19, que ha provocat un augment de gent necessitada. També van participar en la reunió, el bisbe auxiliar Javier Vilanova; el delegat de Pastoral Social, Mn. Joan Costa; el delegat del Secretariat de Marginació, Àngel Zambrana,

FOTO: RAMON RIPOLL

na, tots ells impulsors d'aquesta iniciativa per establir llaços de comunió entre els representants de l'acció social de l'Església. Més informació a: <https://cutt.ly/DbdYH8G>

Campanya solidària de la Fundació Pere Tarrés per becar les activitats d'estiu d'infants en situació de pobresa

Un estiu més, la Fundació Pere Tarrés ha posat en marxa la seva campanya «Ajuda'ls a créixer, cap infant sense colònies» que, enguany, és més necessària que mai, ja que la crisi econòmica i social per la Covid-19 ha obligat milers d'infants sense recursos a viure en unes condicions encara més precàries de les habituals.

Els demanem la col·laboració per becar fonamentalment les colònies i els casals dels cen-

tres d'esplai. La voluntat és que tots els nens i les nenes que ho necessitin puguin participar en activitats d'educació en el lleure des d'una entitat cristiana.

Per fer donatius o demanar més informació, poden trucar al t. 934 301 606, enviar un correu electrònic a: ajudals@peretarres.org; a través del web www.peretarres.org/donatius, o al compte corrent ES80-2100-0435-5102-0019-0260 (La Caixa).

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

Cuidémonos mutuamente

Hoy, con la Pascua del Enfermo, acaba la campaña de este año dedicada a los que padecen la enfermedad; es una campaña que comenzó el pasado 11 de febrero con la XXIX Jornada Mundial del Enfermo, cuyo lema era: «Uno solo es vuestro maestro y todos vosotros sois hermanos (Mt 23,8)». En esta Jornada, el papa Francisco nos invita a reflexionar sobre el cuidado del enfermo, cuyo elemento fundamental es la relación de confianza.

Para «la campaña del enfermo» de este año, el Departamento de Pastoral de la Salud de la Conferencia Episcopal Española ha propuesto el lema: «Cuidémonos mutuamente». A propósito de este precioso lema, quisiera compartir con vosotros un cuento que llegó a mis manos hace unos meses. La historia sucedió hace cientos de años en un lejano pueblo donde vivía un hombre que tenía fama de santo. Aquel hombre irradiaba una gran paz y serenidad, y trataba a todo el mundo con paciencia y amabilidad.

Cuenta la historia que todas las noches salía de la pequeña casa donde vivía y se adentra-

ba en un bosque. Tardaba horas en regresar. Un día, uno de sus vecinos empezó a observar los movimientos de aquel hombre. Lleno de curiosidad, aquel vecino le preguntó adónde iba. Y él le respondió con sencillez: «voy a encontrarme a solas con Dios». Ante esa respuesta, el hombre decidió seguirlo en secreto.

Una noche, el vecino siguió al hombre santo hasta lo más profundo del bosque. Lo vio caminar con alegría y entrar en una vieja cabaña que estaba apenas iluminada. El vecino llegó también hasta la cabaña y se asomó por una pequeña ventana que había junto a la puerta, desde donde vio como el hombre santo limpiaba el suelo, encendía la chimenea, y preparaba la cena para una señora anciana y enferma. Aquello era lo que aquel buen hombre hacía todas las noches.

Al día siguiente, cuando el vecino explicó a varios amigos que había seguido al hombre santo, estos le preguntaron si había visto a aquel hombre encontrarse con Dios. Entonces él, después de meditar un instante, respondió que

sí y que lo había hecho de una manera maravillosa.

Esta entrañable historia nos puede ayudar a estar más cerca de todos nuestros hermanos enfermos. Si estamos atentos a los que sufren nos encontraremos con Dios, tal como lo hacía el hombre santo de esta historia. Pidamos al Señor que nos abra los ojos para poder ver en cada persona vulnerable a un hijo de Dios.

El cuento nos ayuda también a valorar la importancia de cuidar a los demás. Todos somos vulnerables y podemos enfermar. Si nos cuidamos mutuamente sanaremos nuestro mundo. Dice el papa Francisco que la relación de cuidado es una regla de oro que trae consigo salud y esperanza para todos.

También estamos llamados a ser cercanos a los que sufren como comunidad. Ojalá, con la ayuda del Espíritu Santo, seamos capaces de crear comunidades que no excluyan a nadie y que acojan especialmente a los más frágiles. Una sociedad es humana en la medida en que sabe cuidar a sus miembros más necesitados.

Queridos hermanos y hermanas, Cristo es la esperanza de los enfermos. En medio de la enfermedad y la soledad sigue diciéndonos: he resucitado y vivo a vuestro lado. Que María sostenga nuestra fe y nos ayude a cuidarnos los unos a los otros con amor fraterno.